

University of Groningen

Non-violence in regard to selected cases of social policy in India

Sharma, Savita

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1967

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Sharma, S. (1967). *Non-violence in regard to selected cases of social policy in India*. Alcopy.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

S A M E N V A T T I N G

"GEWELDLOOSHEID IN BETREKKING TOT GESELECTEERDE
ASPECTEN VAN DE SOCIALE POLITIEK VAN INDIA

Deze studie poogt tot een waardering te komen van Gandhi's status als charismatisch leider in de Indiase maatschappij. In deze maatschappij woont 82% van de bevolking in dorpen en is direct of indirect afhankelijk van landbouw en verwante activiteiten.

Het probleem dat onderzocht zal worden is in hoeverre Gandhi een oplossing kon vinden met zijn "geestelijke formule" ("spiritual formula") voor de vraagstukken van India op sociaal, politiek en economisch gebied. De grote wervingskracht van Gandhisme t.o.v. het onderbewuste in de massa's wordt naar voren gebracht, en tevens het respect dat hij wist te verwerven bij de miljoenen, die gekenmerkt werden door een min of meer religieuze instelling. Gandhi begreep dat de vertragende kracht van het conservatisme van een religieus volk alleen veranderd kon worden door een houding die aanknoopte aan het traditionele. M.a.w. hij sprak tot de massa's in hun eigen taal.

Op deze wijze trachtte hij een oplossing te vinden de problemen van onaanraakbaarheid, de voor de problemen van onaanraakbaarheid, de status van de arbeiders, verbetering in het lot van de dorpsbewoners, enz.

Het kernpunt van zijn denken was de individu als doel op zichzelf, en de uiteindelijke betekenis van het leven was "zelfverwezenlijking" wat alleen bereikt kon worden door bewustwording van de band met de medemens, geschapen door dezelfde God. Gandhi's filosofie kan niet op eenvoudige wijze samengevat worden omdat zelfverwezenlijking door verwezenlijking in anderen alleen concreet wordt in een gegeven situatie.

Gandhi's bijdrage tot de onafhankelijkheidswording van India is algemeen bekend. Hij werd genoemd "Vader van het Volk", de "Mahatma".

Gezien deze wordingsgeschiedenis zou het logisch zijn te verwachten dat zijn overwegend ethische houding, bekroond met zulk schitterende suksessen in de periode die aan de onafhankelijkheid voorafging, zich geheel verwezenlijkt zou hebben onder een eigen regering die bestond uit vele van zijn vertrouwde medewerkers en volgelingen, die zich bekenden tot de filosofie van Gandhi.

Gedurende de periode voor de onafhankelijkheid leek Gandhi op enkele uitzonderingen na de belofte te belichamen van de voorspoed en de vooruitgang van India.

Met betrekking tot dit probleem wordt een vergelijkende analyse gegeven van Gandhi's houding en de sociale politiek van de tegenwoordige regering. Dit betekent dus dat een analyse gegeven wordt van het relatieve overwicht van ethische en seculaire waarden. Er wordt gebruik gemaakt van enkele sociologische leestellingen om de aanvaarding en verwerping van Gandhianse ideeën te belichten, alsmede om enkele tegenstellingen in Gandhisme zowel als in de politieke situatie van India naar voren te brengen.

Wat de karakterisering betreft als zou Gandhi's filosofie ouderwets en utopisch zijn, is de conclusie, die in deze dissertatie bereikt wordt, dat Gandhi een liberaal-rationalistische persoonlijkheid was. In plaats van bij zijn tijd ten achter was hij zijn tijd vooruit, niet alleen met betrekking tot de Indiase maatschappij maar tot de mensheid in haar geheel. Indien men de morele evolutie van de mens in aanmerking neemt is het verantwoord te geloven dat de maatschappij van de toekomst de filosofie van Gandhi zou kunnen verwerenlijken en zou leiden tot werkelijk geluk en vreedzaam samenleven.

Om de theorie van sociale verandering die aan Gandhisme ten grondslag ligt te onderzoeken, is deze geanalyseerd in betrekking tot drie typen van sociologische theorieën; functioneel, dialectisch en charismatisch. Met betrekking tot de legitimatisering van sociale voorschriften, werd Gandhi aanvaard als een charismatisch leider, hoofdzakelijk door zijn affectie voor de mens die gevoeld werd als een charismatische roeping.

Om een verdere verduidelijking van de analyse te bereiken zijn Gandhi's opvattingen over de maatschappij, sociale consensus, de sociale structuur en sociale beweging van India in betrekking gesteld tot vergelijkbare categorieën in sociologische theorieën.